

"Skolas Kedas"

SVEIKS, NOVEMBRA LASĪTĀJI!

Novembris ir īpašs rudens mēnesis Latvijā, jo tas sev līdzi nes ne tikai krāsainās lapas, bet arī latviešiem svarīgus svētkus, kuri liek patriotisma ugunīgai iedegties sirdī.

11.novembris ir Lāčplēša diena, kurā pieminam drosmīgos karavīrus. 18. novembris - mūsu Latvijas dzimšanas diena. Šī gada novembrī varam ar lepnumu teikt, ka tieši 99 gadus atpakaļ piedzima Latvija, kuras neatkarību ar godu un sīvām cīņām izcīnīja tās iedzīvotāji.

Katrs dzimšanas dienā vēlas saņemt dāvanu. Arī mēs varam sagādāt to mūsu dzimtenei. Vislielākā dāvana, bagātība patiesībā esam mēs - Latvijas iedzīvotāji. Mums jādāvina dzimtenei savu mīlestību, labos darbus, stāstus un sirdīs jāslaglabā patriotisma kvēlā uguns.

Novembra mēnesī mudinām piedalīties lāpu gājienā, dziedāt un svinēt, iedegt svecītes logos, apliecināt patriotismu, piestiprināt pie krūtīm sarkanbaltsarkano varoņu zīmi, rādot, ka mīlam tēvzemi un esam vienoti un stipri.

Šī avīze ir Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijas dāvana Latvijai šī gada novembra skaistajos svētkos. Arī mūsu skolas skolēni un skolotāji apliecinās savu patriotismu, svinēja Lāčplēša dienu un svinēs Latvijas 99. neatkarības gadadienu.

Marija Burceva 10.a klase

Skolas Kedas

NOVEMBRIS

Saturs

Radošā Latvija:
Rakstām par Latviju

2

Labie darbi Latvijai

3

Ceļojums pa Latviju

4

Rēzeknes KVESTS

5

Mana radošā Latvija

6

Mana radošā Latvija

7

11. novembris -
Lāčplēša diena

**" Mana Latvija, dadzītis mazs,
Iekēries pasaules svārkos."**

Radošā Latvija: Rakstām par Latviju

Aiz tālēm var saredzēt milzīgu, plašu pļavu. Uz šīs pļavas nereti var dzirdēt bērnu smieklus, kokles melodiju. Pieejot tuvāk, starp magoņu asins sārtajām galviņām sēž meitene ar pienenzeltainiem matiem. Rokās viņa tur milzīgu, sen aizmirstu spoguļi, kurš ir noķēpāts ar jāņogu sulu. Bet spoguļis nav parasts, tas rāda noslēptos stāstus, kurus ne visi spēj saprast, izjust un izskaidrot. Šoreiz spoguļis meitenei grib atklāt sen zināmu patiesību.

Aiz trejdeviņu zemēm, kur uzvirto priežu skuju aromāts, kur meža biezoknī gluži kā mazi jāņtārpiņi ir paslēpušies sveķi medainā krāsā, redzams milzīgs ziedu lauks. Lauks ir pārpildīts ar ziediem dažādās krāsās. Katram augam ir sava kamene, kura dūc vienīgi savu melniņu. Ziedu vidū galviņu ir pacēlis neliels, bet lepnas dadzītis, kurš grib būt piederīgs dzimtenei, mājām! Bet kur tā ir? Visi grib zināt- kur? Cik svarīgi atrast savu piederību tai plašajā pasaulē!

Sīciņais Dadžu vīrs slēpj sevī noslēpumus, pārdzīvojumus. Viņš skandina dziesmu ar senatnīgu melodiju. Melodijā atskan vārdi, kuri kādam būs nozīmīgi un bijīgi. Tikai jāatrod, kas to novērtēs, sapratīs, kuram tā būs tikpat dārga kā Dadzītim.

Kādā vējinā dienā, kurā nebija manāms neviens saules stariņš, lēni, bet pārliecināti rāpoja neliels gliemezis. Viņa nasta bija lielā un smagā māja, kura atgādināja vecmāmuļas izcepto kanēļmaizīti. Tuvojās vētra, lietus pīles sāka pilēt uz milzīgā lauka. Katrs augs paslēpa savu ziedu aiz zāles stiebriem. Puķu karaļvalsts pārvērtās par pelēku, sausu maizes rīku, kura tik labi pazīstama ikkatram latvietim. Tikai mazais Dadzītis grozīja savu sārtu galviņu. Viņš izskatījās kā ordenis uz vectēva adītās vestes. Drošais rāpotājs aizskāra ar saviem radziņiem sārtu augu. Ragainais ceļinieks pacēla mirdzošās acis uz augšu un, ieraudzīdams Dadža spuraino galvu, uzsmaidīja. Tas pavaicāja Dadzītim, vai nevēloties ar viņu draudzēties, jo visi, kurus Gliemezītis sastapa ceļā, uzņēma to kā aizvērtu un pārāk lēnu radījumu. Staltais stāvētājs palocīja savu adatino galviņu un sakļāva nelaimīgo mājas nesēju. Pēc neliela brīža Gliemeža vīrs bija iekšā ēzainajā apvalkā. Tajā bija kaut kas pavisam neatklāts, noslēpumains un mīlīgs. Izrādījās, ka dadzīša iekšpusē bija milzīgi lauki ar saulaino labību. Varēja dzirdēt lakstīgalas pogošanu, bet Gliemežēns apstājās uz oļainas takas, kur skraidīja smejoši bērni. Bišu mazajās rociņās bija nelieli spainīši ar medu, tās dūca kā lauku meitenes vasarraibumu krāsā. Radībiņas mazos radziņus aizskāra izrakstītie, krāsainie svārkī, bet ceļa vidū apskāvās vilņi. Aiz vilņiem bija redzams jauneklis ar matiem lāča vilnas krāsā, uz tā vaigiem bija pamanāmas zemeņu ievārījuma pēdas. Izrādās, ka jauneklis bija dadzainais zieds. Debesīs lidoja uguņaini zvēri, tā bija mūsu zemes vēsture. Staltais vīrs piegāja tuvāk pie radības un teica: "Te nu ir mana valstība. No Ārpuses var šķīst diezgan asa un nepievilcīga, bet iekšpusē šī zeme parādīsies gluži kā mājīga un omulīga paradīze. Tā nekad neapklusīs un nebeigs smaržot. Šajā valstībā mēs apvīsim tevi ar siltu segu un spēsīm iedvesmot varoņdarbiem." Gliemezītis pagrozīja savus radziņus un ieelpoja Dadzīša paradīzes gaisu. Pēkšņi kustonis sajuta sevī varoņa garu un bija gatavs nest tēvzemes godu.

Tā nu garmatainā meitenīte iemīga saldā miegā, pielikusi pie savas sirds brīnumaino dzimtenes vēstnieku - spoguļi. Bērnu apskāva mēnessgaismā, bet tās maigo vaigu glāstīja patīkami siltais vējš. Varēja manīt, ka zeltmatītes matos bija sarkanbalta lentīte, pie kuras bija pielipis neliels dadzītis. Dadzītis, kurš bija pavadonis pa Tēvzemes ceļiem.

Zinu, ka arī visniecīgākais zemes graudiņš, spēj saglabāt un pavēstīt par Latviju diži daudz. Galvenais ir izjust savu tēvzemi un spēt saskatīt tajā pasaku. Pasaku, kura nekad nebeidzas un tiks nodota no paaudzes paaudzei.

Laura Čuprinska, 10.a klase

Labie darbi Latvijai

Iedvesmo Latvijai

Septembrī norisinājās sociālā kampaņa #LV Iedvesmo. Tās mērķis bija iesaistīt skolu jauniešus Latvijā valstiski svarīgu procesu īstenošanā un mudināt veikt labus darbus.

Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijas 7. B klases skolēni un klases audzinātāja Biruta Vaivode, ilgi nedomājot, iesaistījās labo darbu kampaņā #LV Iedvesmo. Uzdevums bija vienkāršs- jāizdara labs darbs, jānofilmē to un jāievieto You Tube.

7. b klases skolēni nolēma labo darbu veikt Rēzeknes Bērnu sociālo pakalpojumu centrā. Skolēni apzinās, ka šiem bērniem ģimene un mājas ir tieši šeit, tāpēc jaunieši nolēma iepriecināt bērnus un dāvināt "bērniības garšu". Labā darba īstenošanas procesā iesaistījās gan skolēni, gan vecāki, gan klases audzinātāja. Tika pirktas konfektes, ziedotas grāmatas un rotaļlietas. Pateicoties atsaucīgajiem vecākiem, tika savākts vesels saldumu grozs un skaisti iesaiņots. 7. B klases skolēni devās uz Bērnu centru, lai dāvinātu šo bērniības prieku, lai būtu kopā ar bērniem, lai veiktu labo darbu. Skolēni centrā tika sirsnīgi uzņemti, mūs cienāja ar saldumiem, dzērām tēju un vienkārši runājām par mācībām, par nākotni, par dzīvi pie rudenīgās noskaņās klātiem galdiem. Sirdī daudziem smeldza sāpe- kā ir dzīvot bez ģimenes, bez vecāku mīlestības? Skolēni pēc Bērnu centra apmeklējuma jutās gandarīti par paveikto Labo darbu, bet atmiņā palika mazās Natālijas prieks par lellīti, bērnu nedrošība un bīklums un profesionālās vadītājas Irinas rūpes un atbildība par šiem bērniem, jo centra darbinieki ikdienā veic smagu darbu- rada ģimenes un māju sajūtu.

7. b klases skolēnu video Facebook lapā ieguva vislielāko punktu skaitu Latgalē. Balvā tika saņemta iespēja skolā tikties un parunāt ar Latvijas slavenībām, lai kopīgi izzinātu, kā rodas sasniegumi. Mēs tikāmies ar Latvijas patriotu Dagni Tihovski, virtuālās realitātes platformas īstenotāju Loretu un projekta #LV iedvesmo vadītāju Ilzi Bērziņu. Tā bija vienreizēja saruna par dzīvi, labiem cilvēkiem, iespējām Latgalē un virtuālo realitāti.

Veicot labus darbus, mēs iedvesmojam sevi un sapratām, ka nedrīkst palikt vienaldzīgiem pret notiekošo Latvijā, jo "Latvijas bagātība ir cilvēki, bet nākotne- bērni".

**Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijas
7. b klases skolēni un audzinātāja**

Ceļojums pa Latviju

7.a klase galvaspilsētā

Mūsu klases viens no jaukākajām kopā būšanas reizēm ir klases ekskursijas. Šajā rudenī mēs braucām uz Rīgu. Tur mēs apmeklējām Medicīnas muzeju, Motormuzeju, Gaismas pili (Latvijas Nacionālo Bibliotēku, LNB) un lāzerpointbolu.

Medicīnas muzejā mēs iepazinām medicīnas vēsturi un tās attīstību, ārstēšanas veidus un medicīnas instrumentus, iekārtas. Motormuzejā mēs apskatījām, ar kādiem transportlīdzekļiem cilvēki agrāk pārvietojās. Precīzāk sakot, redzējām automašīnas, velosipēdus, motociklus, autobusus. LNB gide izvadāja mūs pa Gaismas pili un izstāstīja mums par bibliotēkas rašanos, par grāmatām, kuras tur atrodas un cik to ir. Vēl viņa pastāstīja mums par dažādiem rakstnieku dzīves posmiem un mēs redzējām viņu rokrakstus.

Kad mēs atnācām uz LAZERTAG lāzerpointbolu, instruktore mums paskaidroja noteikumus, kā rīkoties ar ieročiem (šaut ar lāzeru). Bija ļoti interesanti paskatīties, kā darbojas lāzeriekārta un kad skaitās, ka esi trāpījis, kur dabūt dzīvības un patronas, un kad viena no komandām skaitīsies uzvarējusi. Tad mēs sākām "karot", komanda pret komandu. Mēs nospēlējām daudz spēļu ar dažādiem noteikumiem. Visi spēlēja nopietni. Kad laiks beidzās, mēs bijām piekusuši, bet priecīgi.

Ar ekskursiju visi bija apmierināti, tā bija izglītojoša un sportiska, gandrīz visiem visvairāk patika lāzerpointbols. Ar nepacietību gaidīsim pavasara ekskursiju!

7.a klases skolēni

Izzinām Latgali!

7.,8.,9. klases skolēni rudenī devas ekskursijā izbaudīt Latgales krāšņo dabu, Daugavas lokus un Daugavpili. Daugava, lokos ieskauda, sagaidīja skolēnus miglā tīta, tik neskarta un neievainota. Jutāties kā eži miglā, bet, kad saules stari tai izurbās cauri, Slutišķu sādža atklājās visā tās burvībā. Slutišķu sādža ir vecticībnieku ciems, kur ir tikai dažas dzīvojamās mājas un vasarā Daugavas skaisto apkārtni pārpilda tūristu balsis. Slutišķu sādžā mēs iepazināmies ar unikāliem Latgales vecticībnieku garīgās un sadzīves kultūras materiāliem, arī apskatījām ekspozīciju "Zemkopības darbarīki Daugavpils novadā 20. gadsimta 1.pusē" un turējām rokās, iespējams, garāko rokdarbu segu, kas ir tautas roku darbs. Vienreizēja ginesa rekorda ideja!

Tālāk mūsu autobuss gar Daugavas lokiem ripoja uz Daugavpili, uz sengaidīto Ledushalli. Te nu bija prieki! Slidot mācēja daži, bet iemācījās gandrīz visi. Slidotāvu pārpildīja gan smieklis, gan sāpīgie kritieni, gan panika, gan prieka saucieni. Bija patīkami rudenī baudīt ziemas priekus!

Nākamais apskates objekts bija Daugavpils cietoksnis. Atraktīvais un zinošais gids sniedza ne tikai vēsturisku informāciju, bet iemācīja šaut ar pašdarinātu ložmetēju, likām puzzle, redzējām lielo Trojas zirgu. Cietoknis ir moderni atjaunots un vilina ekskursantus.

Ekskursiju turpinājām piedzīvojumu parkā "Daugavpils Tarzāns" ar sešām šķēršļu trasēm, kas paredzētas aktīvai atpūtai gan pieaugušajiem, gan bērniem. Šī trase Daugavpili ir vienreizēja. Tas bija lielais pārbaudījums. Sešas trases, augstākā 12 metri virs zemes, nebija pa spēkam visiem, bet jautrība sita augstu vilni.

Vakarā visi noguruši un laimīgi par skaisti nodzīvoto dienu devāmies uz mājām. Tā bija neaizmirstama ekskursija pa Latgales plašumiem! Lai jūs iedvesmotos ceļot pa Latgali! Izbaudīsim savu dzimto novadu!

Iedvesmotie ekskursanti no 9. klases

12. klases Rēzeknes KVESTS

Piemineklis Latgales Kongresa simtgadei novietots vēsturiskajā Kongresa norises vietā. Tas atzīmē Kongresā apstiprināto Latgales vēlmi pievienoties Latvijai un dibināt vienotu valsti.

“Varai pīdar laiceiba, taisneibai - myužeiba” – Francis Trasuns.

Latgales vēstniecība “GORS” – vieta, kur vienkopus rada un vēsta Latgales stāstu. Tā ir pirmā augstas kvalitātes akustiskā koncertzāle Latvijā pēc neatkarības atjaunošanas. Ēkā atrodas lielā zāle “Gors” un mazā zāle “Zidaste”, kurās izcilu skanējumu sniedz pasauleslaveni mūziķi, bet vasaras sezonā filmu un mūzikas vakari notiek arī uz jumta terases. Bērns visvairāk priecē blakusesošās strūklakas.

Piemineklis “Vienoti Latvijai” jeb “Latgales Māra” ir Rēzeknes simbols. Pieminekļa kompozīciju veido 3 figūras: ķēžu rāvējs, ceļos noslīgusi tautu meita un stāvoša meitene ar krustu rokā. Ķēžu rāvējs simbolizē Latgales cīņu par neatkarību Latvijas brīvības cīņu laikā, ceļos nokritusī meitene - lūgšanu, bet stāvošā meitene ar krustu - brīvo Latgali.

Latgales Kultūrvēstures muzejs dibināts 1959.gadā. Mūsdienās tas apmeklētājiem piedāvā 2 pastāvīgās ekspozīcijas - Latgales keramikas ekspozīciju “Māla un uguns pārvērtību radīts brīnums” un Rēzeknes vēstures ekspozīcija “Rēzekne laikmetu griežos”.

ARPC “Zeiņiņš” sniedz pilsētas bērniem un jauniešiem iespēju talantu un aizraušanos attīstīšanai. Arī tā ārējā arhitektūra ir radošs veidojums – no bioloģiska materiāla veidots jumts, slīpas sienas un naktī spīdoši latvju rakstu ornamentu.

Rēzeknes pilskaļns un pilsdrupas paver skatu uz visu pilsētu. Lai arī pils redzamā daļa ir tikai drupas, pils pagrabi vēl jo projām ir mājvieta princesei Rozei, kas gaida savu atbrīvotāju.

Rēzeknes Jēzus Sirds katoļu katedrāle ir augstākais dievnams pilsētā (51,12m). Dievnamam ir 27 logi, kuros saulainā laikā novērojama gaismu spēle vitrāžās.

Rēzeknes Zaļā sinagoga tiek saukta arī par *Beth midrash* (mācību māja). Tā ir vecākā koka ēka pilsētā, kura ir vienīgā savu vēsturisko izskatu saglabājusī sinagoga Latvijā.

Piemineklis “Vienoti Latvijai”

Latgales vēstniecība “GORS”

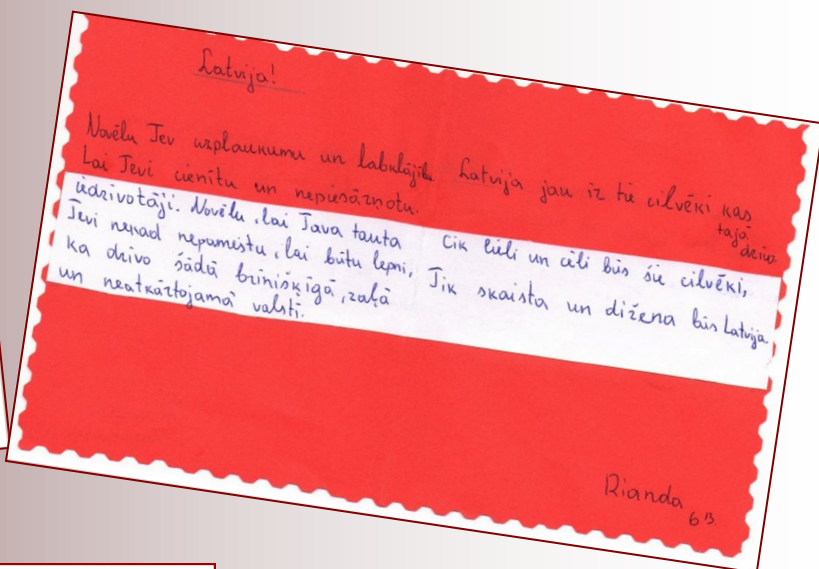
Piemineklis Latgales Kongresa simtgadei

Zaļā sinagoga

Rēzeknes Jēzus Sirds katoļu katedrāle

ARPC “Zeiņiņš”

Rēzeknes pilskaļns un pilsdrupas

Miniatūra.

Mana Latvija.

Manai Latvijai ir ezeru acis un meža zemeņu lūpas. Tā iekur ugunsgrūdu un lec tam pāri.

Viņa rotaļājas ar pienēm un skrien plāvā ar Lietuvu un Igauniju.

Viņai garšo svaigi cepta maize un pelēkie zirņi ar speķi.

Viņas tērps ir darināts no zilajiem ezeriem, zaļajiem mežiem un liniem. Tās tērpa krāsa ir sarkanbaltsarkana.

Vienmēr viņa dzird dzelzceļu un braucošas automašīnas.

Latvija dzied Dziesmu un deju svētku dziesmas.

Mana Latvija paņem rokā puķes, nopin vainagu un skrien pa liedagu lasīt dzintarus un gliemežvākus.

Linards Gaidulš, 7.b klase

